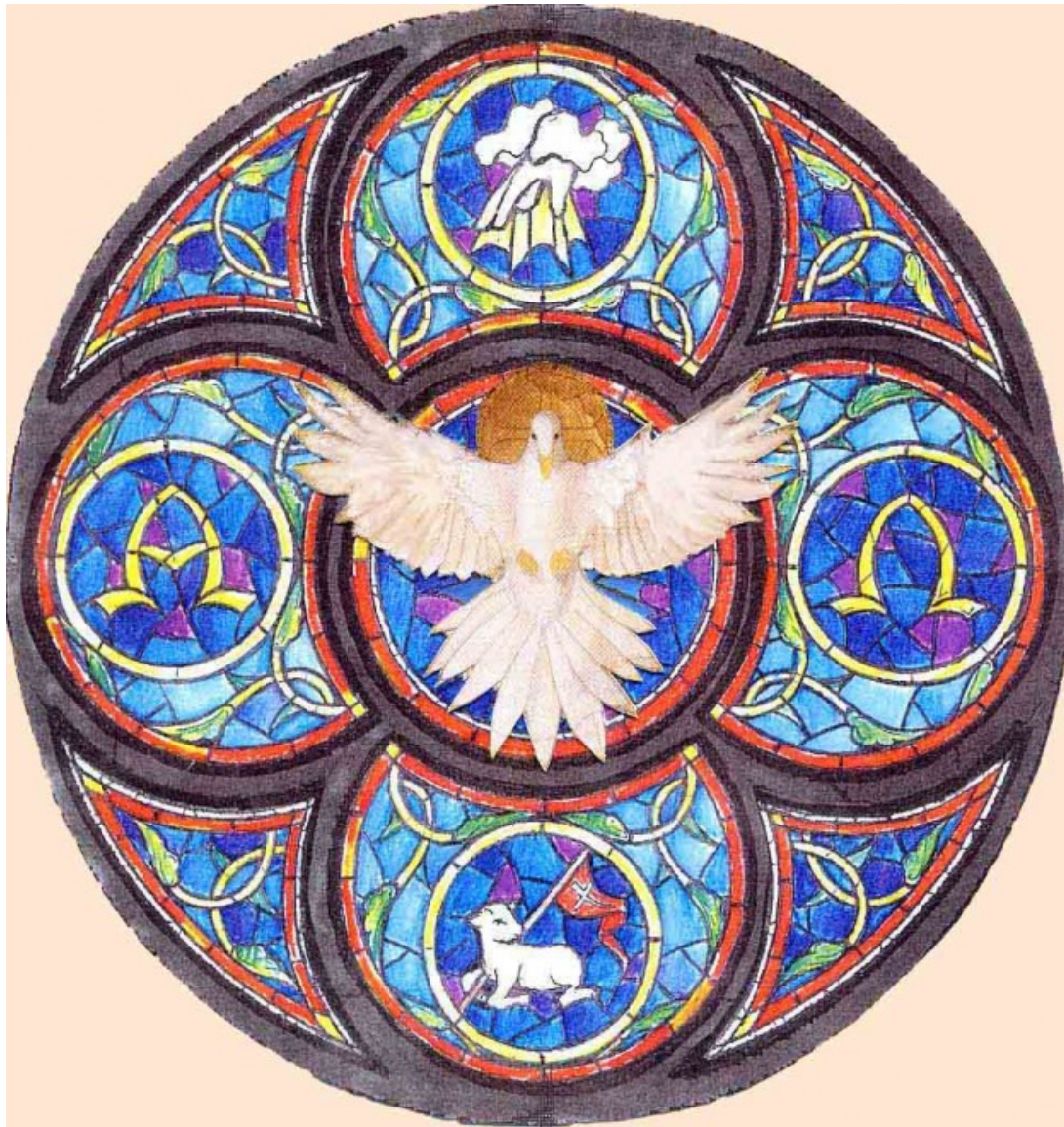

9 Δεκεμβρίου 2019

Ο θυμός απομακρύνει το Άγιο Πνεύμα

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Ορθόδοξη πίστη](#)

Επιπλέον, δεν θα πρέπει μόνο να αποφεύγει κανείς την εκδήλωση του θυμού του, αλλά συγχρόνως να αγωνίζεται για να μην επιτρέψει στο πάθος να φωλιάσει στην καρδιά του. Γιατί το πάθος αυτό τυφλώνει την ψυχή και δεν επιτρέπει στον άνθρωπο να είναι δεκτικός της γνώσης ή της καλής συμβουλής. Και τελικά, αυτό εμποδίζει τον άνθρωπο να γίνει ναός του Αγίου Πνεύματος. Κι' αυτό, γιατί μέσα του θα έχει ήδη ένοικο το κακό αυτό πνεύμα. Αν ενοικεί το πάθος αυτό του θυμού στην καρδιά, μπορεί ενδεχομένως να μη βλάψει το περιβάλλον του ανθρώπου, σίγουρα όμως θα εμποδίσει το λαμπρό και ακτινοβόλο φως του Αγίου Πνεύματος να εισέλθει μέσα στον άνθρωπο, όπως ακριβώς θα συνέβαινε και στην περίπτωση που ο θυμός θα είχε εκδηλωθεί στον αδελφό και θα τον είχε πλήξει ποικιλότητα.

Αν θέλουμε λοιπόν να λάβουμε αυτή την εξαίσια ουράνια ανταμοιβή, για την οποία έχει ειπωθεί το «μακάριοι είναι εκείνοι που έχουν την καρδιά τους καθαρή, γιατί αυτοί θα δουν τον Θεό» (Ματθ. 5.8), δεν αρκεί μόνο να μην εκδηλώνουμε το θυμό

μας, αλλά πρέπει επίσης και να τον ξεριζώσουμε και από το βάθος της ψυχής μας. Δεν θα ωφελούσε αληθινά σε τίποτα, με το να καταπνίγουμε το πάθος του θυμού, ώστε να μην εκδηλωθεί με λόγια ή με τις πράξεις μας, αν ο Θεός -από τον οποίο δεν ξεφεύγουν τα μυστικά των καρδιών μας- βλέπει ότι το πάθος αυτό εμφωλεύει στην καρδιά μας. Πραγματικά, ο λόγος του Ευαγγελίου μας παραγγέλλει να βγάλουμε τελείως τις ρίζες των παθών μάλλον, παρά να περικόψουμε τα κλαδιά ή τους καρπούς τους. Κι αυτό, γιατί δεν θα μπορέσουν να πολλαπλασιασθούν, αν έχει προηγουμένως σβήσει η εστία που τα τροφοδοτεί. «Κάθε δέντρο», λέει ο Κύριος, «που δεν κάνει καρπό, το κόβουμε από τη ρίζα και το ρίχνουμε στη φωτιά»(Ματθ. 3,10. Επίσης βλ. Αββά Κασσιανού).

Πηγή: *Ο θυμός, η οργή και η θεραπεία τους*, εκδ. «ΕΤΟΙΜΑΣΙΑ», Καρέας 2008.